

Wniosek NR OBR.0012.6.22.2013
Komisji Oświaty, Polityki Społecznej i Promocji Powiatu
z dnia 28 listopada 2013 roku

Komisja Oświaty, Polityki Społecznej i Promocji Powiatu wnioskuję do Zarządu Powiatu Wałbrzyskiego o uchylenie uchwały Zarządu Powiatu w sprawie wyboru dyrektora Zespołu Szkół im. Marii Skłodowskiej-Curie w Szczawnie-Zdroju oraz ponowne rozpatrzenie wyboru dyrektora ww. placówki po uprzednich konsultacjach z Radą Pedagogiczną.

Komisja przyjęła wniosek w wyniku głosowania : 4 za, 0 przeciw, 1 wstrzymujący się (5 radnych obecnych).

Przewodnicząca Komisji
Oświaty, Polityki Społecznej
i Promocji Powiatu
M. Rejman
Martka Rejman

Opole, dnia 29 listopada 2013 roku.

Sz. P. Józef Piksa
Starosta Powiatu Wałbrzyskiego

OPINIA PRAWNA

I. STAN FAKTYCZNY I ZAGADNIENIA DO ROZSTRZYGNIECIA:

Starosta Powiatu Wałbrzyskiego zwrócił się w imieniu Zarządu Powiatu z prośbą o wydanie opinii czy jest możliwe uchylene bądź zmiana uchwały Zarządu o powołaniu dyrektora szkoły.

Powiat Wałbrzyski jest organem prowadzącym placówkę szkolną. Na skutek upływu okresu, na który dyrektor szkoły został powołany oraz w związku z nieprzedłużeniem okresu powierzenia stanowiska (art. 36a ust. 14) został rozpisany konkurs, który miał wyłonić nowego dyrektora placówki. Konkurs ten został przeprowadzony prawidłowo, ale nie wyłonił kandydata. W związku z powyższym zastosowanie miał art. 36a ust. 4 ustawy o systemie oświaty. W dniu 14 listopada została podjęta uchwała o powierzeniu funkcji Dyrektora Szkoły Panu Jarosławowi Kocanowi.

W dniu 29 listopada 2013 roku wpłynął wniosek Komisji Oświaty, Polityki Społecznej i Promocji Powiatu o uchylene ww. uchwały i ponowne rozpatrzenie wyboru dyrektora placówki po uprzednich konsultacjach z radą pedagogiczną.

II. PRZEPISY PRAWNE, KTÓRYCH DOTYCZY ZAGADNIENIE:

Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (t.j. Dz.U.2004.256.2572 z późn. zm.)

III. ROZWAŻANIA PRAWNE:

W niniejszej sprawie kluczowe znaczenie mają art. 36a oraz 38 ustawy o systemie oświaty. Regulacje te mają charakter kompletny, to znaczy określają w jakich sytuacjach można dyrektora placówki powołać, a w których odwołać. Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego siedzibą w Warszawie z dnia 14 grudnia 2011 r. II SA/Wa 1193/11 „W oparciu o art. 36a ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (t.j. Dz.U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.) organ prowadzący szkołę nie może odwołać dyrektora szkoły z zajmowanego stanowiska ani też dokonać w trybie samokontroli uchylene swojego wcześniejszego aktu o powierzeniu stanowiska dyrektora szkoły. Możliwość odwołania nauczyciela ze stanowiska kierowniczego przez organ prowadzący szkołę reguluje art. 38 ustawy o systemie oświaty. Przepis ten nie przewiduje natomiast jako przesłanki odwołania ze stanowiska kierowniczego przez organ

prowadzący szkołę wadliwości (niezgodności z prawem) aktu powierzenia stanowiska kierowniczego.

W sytuacji gdy Zarząd Powiatu doszedł do przekonania, że uchwała o powierzeniu stanowiska dyrektora szkoły jest sprzeczna z prawem, powinien powiadomić o tym fakcie organ nadzoru przedstawiając swoją argumentację w tym zakresie.

Należy wskazać, iż zgodnie z art. 36a ust. 3 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty kandydatowi wyłonionemu w drodze konkursu nie można odmówić powierzenia stanowiska dyrektora. Powierzenie takiego stanowiska ma jednak charakter czynności z zakresu prawa pracy i nie następuje w drodze decyzji administracyjnej ani innej czynności z zakresu administracji publicznej, spory zaś na tym tle podlegają rozpoznaniu przez sądy powszechne. Samo powołanie kandydata wyłonionego w drodze konkursu na określone stanowisko jest bowiem czynnością z zakresu prawa pracy. Po zakończeniu konkursu, który kończy się z chwilą wyłonienia kandydata, nie ma zatem podstaw do podjęcia czynności z zakresu administracji publicznej, lecz z zakresu prawa pracy.

Odnosnie pisma Komisji - zgodnie z art. 87 ustawy o samorządzie powiatowym każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą podjętą przez organ powiatu w sprawie z zakresu administracji publicznej, może, po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia, zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego. Jednakże nie można dopatrzeć się tu interesu prawnego lub uprawnienia czy Komisji czy nawet Rady Pedagogicznej. Skoro ten tryb nie ma tu zastosowania, to wnioski o uchylenie uchwały z dnia 28 listopada 2013 r. nr OBR-0012.6.22.2013 nie może być poczytany jako wezwanie do usunięcia naruszenia prawa.

Kancelaria wskazuje, iż Rada Pedagogiczna może zwrócić się do Wojewody, aby w trybie nadzoru zbadał akt powołujący dyrektora. Jednakże po jego analizie Kancelaria stoi na stanowisku, że przy jego konstruowaniu i podejmowaniu Organ opierał się całościowo na zasadzie legalizmu, toteż nie zachodzą przesłanki do stwierdzenia nieważności tego aktu.

Z uwagi na fakt, iż powołanie dyrektora odbyło się zgodnie z obowiązującymi przepisami, po dokonaniu wymaganych przez ustawodawcę konsultacji, należy stwierdzić, że uchylanie aktu powołania (uczynionemu wbrew powyżej przytoczonej argumentacji przemawiającej za niezasadnością takich działań) byłoby bezzasadne w świetle prawa i istnieje wobec tego duże prawdopodobieństwo, że w razie odwołania się od decyzji odwołania Dyrektora ze stanowiska, Sąd zastosuje instytucje przewidziane Prawem Pracy, a nie wykluczone, że także odszkodowania z art. 417§ 1 k.c. Ustawa nie określa wprost, jakie uprawnienia służą nauczycielowi w razie odwołania ze stanowiska kierowniczego dlatego stosujemy przepisy ogólne. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zdaje się przeważać tendencja do przyznania nauczycielowi odwołanemu ze stanowiska kierowniczego z naruszeniem prawa jedynie roszczenia o odszkodowanie w wysokości wynagrodzenia za czas, do którego upływu miało trwać pełnienie powierzonej funkcji, jednak nie więcej niż za 3 miesiące, a jeżeli odwołanie nie skutkuje rozwiązaniem stosunku pracy (z taką sytuacją mamy modelowo do czynienia w przypadku nauczyciela danej szkoły, który przed powierzeniem mu stanowiska był już w niej zatrudniony na podstawie mianowania), to roszczenie jest ograniczone do równowartości dodatku funkcyjnego za analogiczny okres. Przyjmuje się zatem analogiczne stosowanie unormowań dotyczących roszczeń przysługujących pracownikowi z tytułu nieuzasadnionego lub niezgodnego z prawem wypowiedzenia przez pracodawcę umowy o pracę na czas określony (art. 50 § 3 i 4 k.p.) czy też umowy o pracę na czas nieokreślony (art. 45 § 1 w zw. z art. 47¹ k.p.).